

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2781

Vragen van de leden **Van Oosten** en **Arno Rutte** (beiden VVD) aan de Minister van Justitie en Veiligheid over *een vonnis waarbij een taakstraf wordt opgelegd na (poging tot) mishandeling van een agent* (ingezonden 20 juni 2018).

Antwoord van Minister **Grapperhaus** (Justitie en Veiligheid) (ontvangen 17 juli 2018).

Vraag 1

Deelt u de mening dat het opleggen van een taakstraf na (poging tot) mishandeling van een agent nauwelijks uitdrukking geeft aan de ernst van hetgeen heeft plaatsgevonden, namelijk geweld tegen een agent die een publieke taak vervult ter bescherming van de openbare orde in het belang van ons allemaal? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 1

Het is aan de rechter om te oordelen over de schuldigverklaring, en bij een schuldigverklaring over de op te leggen sanctie. In die oordeelsvorming van de rechter past mij als Minister geen rol. Over de opgelegde straf zal ik mij dan ook niet uitspreken.

Vraag 2

Deelt u daarom de mening dat geweld tegen personen met een publieke taak niet afgedaan zou moeten kunnen worden met slechts een taakstraf? Zo nee, hoe legt u dan uit dat een taakstraf desondanks voldoende uitdrukking geeft aan de geschoktheid van de samenleving?

Antwoord 2

Ik wil benadrukken dat ieder geweld tegen hulpverleners en politieagenten onacceptabel is. Geweld tegen hulpverleners wordt als een strafverzwarende omstandigheid beschouwd die doorwerkt in de straftoemeting. Dat is ook tot uitdrukking gebracht in de landelijke oriëntatiepunten voor straftoemeting, in de strafvorderingsrichtlijnen van het Openbaar Ministerie en de Eenduidige Landelijke Afspraken (ELA) tussen politie en het Openbaar Ministerie inzake de agressie tegen ambtenaren met een publieke taak. Het Openbaar Ministerie heeft mij laten weten dat de strafeis conform deze richtlijnen tot stand is gekomen. Het blijft echter aan de rechter te oordelen over een passende sanctie, waarbij ik nogmaals wil aangeven dat mij als Minister hierin geen rol past.

Vraag 3

Welke concrete stappen mogen van u worden verwacht om na bewezen mishandeling of poging daartoe van een agent of een andere publieke dienstverlener tenminste een celstraf op te leggen? Ziet u in dit kader bijvoorbeeld meerwaarde in aanscherping van artikel 22b Wetboek van Strafrecht, waaruit volgt dat bij een aantal ernstige delicten niet mag worden volstaan met slechts een taakstraf? Zo nee, welke aanpassing / aanscherping van de wet bent u dan voornemens te doen?

Antwoord 3

In 2012 is het Wetboek van Strafrecht gewijzigd, waardoor de mogelijkheden om een taakstraf op te leggen voor ernstige zeden- of geweldsmisdrijven werden beperkt (artikel 22b Sr.) Bij brief van 22 januari 2018 heeft de Minister voor Rechtsbescherming uw Kamer geïnformeerd over het onderzoeksrapport van de evaluatie van deze wetswijziging.¹ Op basis van de bevindingen van deze evaluatie doen de onderzoekers een concrete aanbeveling voor aanpassing van het wettelijk kader. De bevindingen zijn met relevante actoren in de strafrechtspleging besproken. De Minister voor Rechtsbescherming streeft ernaar zijn beleidsreactie op het rapport deze zomer aan uw Kamer te zenden.

Vraag 4

Tenslotte, welke concrete stappen mogen van u worden verwacht om ook de pakkans te vergroten van degenen die geweld plegen tegen personen met een publieke taak?

Antwoord 4

Met de instelling van de ELA Afspraken in 2010 hebben politie en Openbaar Ministerie opsporings- en vervolgingsafspraken gemaakt over de aanpak van daders van agressie en geweldsdelicten tegen werknemers met een publieke taak, als onderdeel van het programma Veilige Publieke Taak. Dat programma liep van 2007 tot en met 2016, onder coördinatie van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. De ELA afspraken hebben betrekking op een eenduidige, snellere, efficiëntere en hardere aanpak van dit soort daders. Voorbeelden van de afspraken zijn een hoge prioritering, lik op stuk beleid, het verhalen van schade op daders en het vorderen van een verhoogde strafeis. Zie hiervoor ook de diverse voortgangsrapportages Veilige Publieke Taak, die in de afgelopen jaren aan uw Kamer zijn verstuurd.² Het programma Veilige Publieke Taak is inmiddels afgerond, maar het beleid blijft onverlet van kracht. Er zijn mij geen signalen bekend dat de pakkans van daders bij dit soort delicten laag is.

---

¹ Kamerstuk 29 279, nr. 404.

² Zie Kamerstuk 28 684.